

Se neki odjek moramo zabeležiti, ki so ga vzbudili dunajski dogodki, in to je odjek med Nemci v krajih ob naši severni meji. Nemštvo v teh krajih je bilo od nekdaj prešinjeno vsenemškega duha. Pred svetovno vojno je tukaj cvetelo schönerejanstvo in wolfovstvo, sedaj pa vsenemško hitlerjevstvo. Nekateri elementi ne vedo, kako bi svoji vsenemški zagrizenosti dali dovolj jasnega izraza. Zato je nedavno v Cmurku izstopilo iz katoliške cerkve okoli 80 oseb. Ko je na dan sv. Jakoba izbruhnil na Dunaju ustanek, so ti elementi v obmejnih krajih smatrali, da je prišla njihova ura. V Radgoni, Obratni in Cmurku so se oborožili z revolverji in puškami ter hajd na zavzetje uradnih poslopij, s katerih so se kmalu pojavile hitlerjevske zastave. V Radgoni so zaprli okrajnega načelnika, predsednika okrajnega sodišča in dru-

ge javne funkcionarje. S kljukastimi križi na rokavih in s »Heil Hitler!« klici na ustnicah so drveli po ulicah. Njihova slava ni dolgo trajala. V Cmurku je zadostovalo, da so v uradnem poslopiju, kamor so hitlerjevci vdrlj, jim skozi vrata pomolili pred nos dve puškini cevi. Ko sta počila dva strala ter se pojavilo orožništvo, so se hitlerjevci razbegli na vse strani. V Radgoni je bilo izpočetka orožništvo preslabo proti toliki množici. Ko pa mu je prišel Heimwehr na pomoč, voditelji hitlerjevcev niso riskirali napada, marveč so se uporniki v skupinah po 10 in 15 pogнали v beg preko obmejnega betonskega in železniškega mosta na jugoslovansko ozemlje, skupaj 85 oseb, med njimi 4 ženske. V Gornji Radgoni jih je sprejelo naše orožništvo ter jih interniralo.

— —

IZ RAZNIH DRŽAV

IZ NEMIRNE AVSTRIJE.

Žrtve zadnjega upora v Avstriji znašajo po uradnih podatkih na strani vladnih čet ter oddelkov 78 mrtvih in 165 ranjenih. Na strani upornikov 200 mrtvih, več sto ranjenih in nad 1200 ujetnikov.

Usoda avstrijskih beguncev pri nas. Med boji med uporniki in vladnimi oddelki na Štajerskem in Koroškem, ki še niso povsem udušeni, je pribežalo na naše ozemlje pri Gornji Radgoni in Dravogradu mnogo avstrijskih narodnih socijalistov. Begunci so po večini

brez vsega. Pri nas so v naglici organizirali taborišča za begunce v Varaždinu, Belovaru in Požegi. Vse dosedanje begunce iz Koroške in Radgone so odpremili dne 29. julija (nekaj sto po številu) v Varaždin. Drugi prevoz iz Dravske doline je bil odpremljen dne 30. julija v Belovar.

Dr. Rintelen živ. Dr. Rintelen je bil avstrijski poslanik v Rimu. Ob izbruhu upora v Avstriji se je pripeljal z letalom iz Rima na Dunaj, da prevzame prevratno vlado. Puč ni uspel, dr. Rintelen je moral v zapor in so pisali, da je odal sam nase strel iz samomorilnega namena in je podlegel. Najnovejše vesti iz Dunaja oznanjajo, da je Rintelen živ, mu gre na bolje in bo podal vsa pojasnila o nakanah pučistov.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Misijonstvo in Slovenci. Misijonstvo je dolžnost vsakega kulturnega naroda. Kulturni narod ima nalogo, da širi pravo kulturo in prosveto v pokrajinah, kamor še luč prave prosvete ni prodrla. Prava prosveta pa je združena s pravo vero. Zato je posebna dolžnost katoliških narodov, da v poganskih ali nekatoliških pokrajinah širijo luč sv. vere in z njo luč omike in izobrazbe. Slovenci se te svoje kulturne naloge zavedamo. Že v prejšnjem stoletju smo poslali med pagane misijonarje, kojih imena so zaslovela po svetu (Knoblehar, Pirc, Baraga). Osobito po svetovni vojni, ko smo Slovenci z lastno narodno državo tudi v javnosti izvršili svoj pristop v krog kulturnih narodov, je misijonska ideja med nami doživela velik razmah. Sinovi in hčere našega naroda delujejo v misijonskem področju po raznih delih sveta. Vsako leto, vsako četrtletje se njihovo število pomnoži. Tako je odšel pretekli mesec mlad duhovnik Misijonske družbe (lazarist) Franc Jereb — rojen leta 1906 v Radomljah pri Kamniku, v duhovnika posvečen leta 1932 — v Pariz, odkoder odpotuje na Kitajsko, v svojo novo domovino. Želimo, da bi tamkaj bil svoji

stari domovini v čast ter da bi Bog blagoslovil njegovo delo.

Hladnokrvni misijonar. Znani slovenski misijonar Jožef Kerec, ki deluje na Kitajskem, poroča v »Katoliških misijonih«, da prebivajo v severnem delu salezijanskega misijona divji ljudje brez pravega stika z ostalimi Kitajci. Misijonarjem, ki imajo drugod dela čez glavo, ne pride na um, da bi med njimi trčili svoje moči. Misijonar Bruyon (Brijon) pa je hotel tudi med njimi poskusiti svojo srečo. Ljudje so kajpada hudi malikovalci in praznoverci. Skozi njihovo naselje ne sme nikdo jahati na konju, ker to prinaša za okraj nesrečo. Misijonar tega ni vedel ter je brez vsake zle slutnje jahal skozi glavno vas. Takoj so planili po njem, ga potegnili s konja ter vlekli pred svojo pagodo (pogansko svetišče), da bi ga zaklali in darovali bogovom v spravo za storjeno žalitev. Slekli so ga, nabrusili nože ter se pripravili, da izvrše »daritveno« dejanje. Misijonar je ohranil mirno kri. Pojasnil jim je, da bi zakol bil veličastnejši, ako bi se izvršil ne pred maloštevilnim občinstvom, marveč pred večjim številom ljudi, zlasti bi moralo biti navzočih več odličnih oseb. Zato jim predlaga, naj ga zakoljejo v večji sosedni občini. Predlog je bil sprejet. Nagega, trdno zvezanega peljejo uro daleč v sosedno vas. Spremljalo ga je več sto divjakov. Ko so se zbrali na glavnem trgu,

Romarji v Marijino Celje:

Vsi, ki ste že romali ali mislite tja romati, ne pozabite si kupiti t dr. Anton Medveda knjigo: **V Marijinem Celju.** V njej so zgodovinske in potopisne črtice kot tudi pridige t dr. Antona Medveda, ki jih je imel v Marijinem Celju. Knjig je še samo 200 na razpolago in jih oddajamo po 5 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

misijonar zopet povzame besedo. Občinstva je sedaj več, tako jim pripoveduje, toda odlične osebnosti še vedno manjkajo. Na vsak način je treba, da je prisoten mandarin (okrajni glavar). In res se dajo pregovoriti ter pošljejo po njega. Mandarin pride in ko vidi misijonarja, ki je bil njegov dober znanec, poklekne pred njega ter ga prosi odpustčenja za vse, kar se mu je zgodilo v tem okraju. Podivjano druhal pa je napodil domov. Tako je misijonarja poleg očividne božje pomoči tudi rešila lastna hladnokrvnost. Sam ni zgubil glave in tako je preprečil, da mu je tudi niso vzeli razdivjani pogani. Misijonar Kerec — kakor znano naš rojak iz slovenskega Prekmurja — dostavlja svojemu poročilu te-le besede: »Tisti kraj torej ni posebno mikaven. Vendar mene nekaj vleče, da bi šel še jaz poskusiti svojo srečo. Seveda temu odločno nasprotujejo moji sobratje misijonarji in moji gojenci v šoli. Počakal bom na ugodno priliko.«

Kitajec daje zgled. Izredno velik primer krščanske dobrodelnosti je Lo-Pa-Hong, ki spada med najbogatejše ljudi na Kitajskem. Lo-Pa-Hong je katoličan, ki vestno upošteva evangeljski opomin, da lažje pride kamela skozi šivanino uho ko pa bogataš v nebesa. Zato si dela z mamonom prijateljev, da ga, ko obnemore, sprejmejo v večna prebivališča. Lo-Pa-Hong vsak dan ministri pri sv. maši ter prejme sv. obhajilo. Številna in velika so njegova dela krščanskega usmiljenja. Nedavno je obhajal svoj 60. rojstni dan. Ob tej priliki je apostolski vikar iz Nankinga daroval sv. daritev, ki so se je udeležili zastopniki svetne in duhovske oblasti. V nagovoru je na osnovi Gospodovih besed: »Na njih sadu jih boste spoznali« orisal sadove Lo-Pa-Hongovega krščanstva. To so številne njegove ustanove, ki delujejo v največjo duševno in telesno korist bližnjega. Isto misel je tudi poudarjal župan velikega mesta Šangaja, general U-Te-Ken. Slavljencu je povzročila veliko radost brzojavka Svet. Očeta, ki mu čestita ter se mu zahvaljuje za njegovo vzorno krščansko dobrodelnost. Lo-Pa-Hong je svojo 60letnico najboljši in najtrajnejši proslavil z zgraditvijo doma za brezdomce in nove bolnišnice v čast prečistega Srca Marijinega. Ko bi velika dobrodelnost tega vzorno-katoliškega Kitajca našla posnemovalce v krogu bogatašev po svetu, bi to pomenjalo veliko olajšanje bede in stiske današnjega človeštva.